

9. august 2013

EM 2013/72

Jeg fremsætter hermed følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartut-beslutning om, at Naalakkersuisut pålægges at gøre 2015 til et særligt indsatsår mod voldtægt.

(Medlem af Inatsisartut Jens B. Frederiksen, Demokratesne)

Begrundelse

Tallene er skræmmende!

Her i landet blev der i 2012 anmeldt 134 voldtægter og voldtægtsforsøg. I 2010 var tallet endnu højere: 159.

Set i forhold til lande, vi normalt sammenligner os med, er forekomsten af seksuelle overgreb her i landet alarmerende højt. Målt pr.10.000 indbyggere havde Færøerne i 2010 5 anmeldelser i kategorien seksuelle overgreb. Danmark havde 4. Og Grønland? Vi havde 66! Det vil sige i alt omkring 370 anmeldelser på blot ét år.

Men da det langt fra er alle overgreb, der bliver anmeldt, så er de reelle tal langt højere. En undersøgelse fra 1983 viste, at hver fjerde kvinde i Grønland mindst én gang i sit liv har været udsat for et seksuelt overgreb. Intet tyder på, at dette tal i dag er mindre. Faktisk var tallet endnu højere i en nyere undersøgelse fra 2005-2007: 43 %!

Der er således tale om et forfærdende stort problem, og et problem som har meget store sociale og personlige konsekvenser for både ofre og pårørende.

For Demokratesne er der ingen tvivl; som ansvarlige politikere er vi nødt til at handle på flere niveauer. Vi har en pligt til at hjælpe de kvinder, som udsættes for overgreb. Vi har en pligt til at gribe ind over for gerningsmændene.

Men samtidig har vi også en pligt til at forebygge, så Grønland igen kan blive et land, hvor kvinder kan færdes uden frygt.

Demokratesne foreslår derfor, at vi gør 2015 til et særligt indsatsår mod voldtægt.

Vi forestiller os, at der i indsatsåret skal gennemføres en omfattende holdningsbearbejdende kampagne med bl.a. TV-spots, radio- og TV programmer og borgermøder. Der kunne være oplæg om emnet fra eksempelvis psykologer, politifolk, læger, tidligere voldtægtsofre, pårørende til voldtægtsofre med flere.

En sådan kampagne skal blandt andet bidrage til at øge mænds forståelse af, hvilke konsekvenser en voldtægt kan have for offeret og de pårørende. Samtidig vil en sådan kampagne også kunne bidrage til at nedbryde tabuerne omkring voldtægt, så ofre får lettere ved at stå frem.

De voldtægtsofre, som ikke står frem, får ingen hjælp, og gerningsmændene slipper ustraffet af sted med, hvad de har gjort, og er klar til at ødelægge tilværelsen for det næste offer. Også af den grund er det vigtigt, at tabuerne nedbrydes: Skammen skal ramme gerningsmanden, ikke offeret.

Dernæst er det vigtigt, at vi i det særlige indsatsår sætter fokus på, hvordan vi kan hjælpe ofre og pårørende. Det skal i den forbindelse tydeliggøres, hvilke muligheder for hjælp og støtte ofre og deres pårørende skal have krav på.

Demokraterne ser bl.a. gerne, at man opretter en ”voldtægtslinje” – en døgnåben telefonlinje – hvor ofre og pårørende kan søge råd og vejledning¹.

Demokraterne håber, at de øvrige partier og Naalakkersuisut har endnu flere idéer.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Der vil være økonomiske konsekvenser for det offentlige. Hvor store udgifterne bliver, afhænger helt og holdent af, hvor omfattende man beslutter sig til, at indsatsåret skal være. Til illustration kan det oplyses, at Naalakkersuisut har anslået, at en oplysningskampagne vedr. de sundheds- og helbredsskadelige virkninger af energidrikke vil koste omkring 100.000 kr.

Den betydeligt mere omfattende Tulugaq-kampagne om bæredygtig udnyttelse af de levende ressourcer, som løb over to år, og også omfattede bl.a. borgermøder, kostede mere end 5 mio. kr. Nærværende forslag indebærer ikke, at Naalakkersuisut pålægges at afsætte et bestemt beløb. Demokraterne opfordrer dog til, at der søges afsat mellem 1 og 2 millioner kroner. Demokraterne foreslår, at pengene findes inden for budgettet i hhv. Departementet for Sundhed og Infrastruktur og Departementet for Departementet for Familie og Justits.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen

De økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne.

Ingen.

¹ Der eksisterer i forvejen – i regi af Tasiorta: Støtteforeningen mod seksuelle overgreb – en telefonlinje, hvor ofre m.v. kan modtage professionel rådgivning af uddannede, dobbeltsprogede psykologer. Denne telefonlinje er dog kun åben 2 x 2 timer om ugen. Det er muligt, at denne telefonrådgivning vil kunne udvides, hvis der afsættes midler hertil fra Landskassen.